

Den gengiftes tjeneste i Indre Mission

Med udgangspunkt i IMs syn på ægteskab og fraskiltes vielse er udtalelsen en vejledning om gengiftes tjeneste i bevægelsen; den rummer ikke en udtømmende holdning til skilsmisse og omhandler heller ikke forhold angående gengifte enker og enkemænd.

1. Indre Mission ønsker at fastholde Bibelens grundlæggende syn på ægteskabet, at det er indstiftet af Gud og under hans velsignelse som skaberordning mellem én mand og én kvinde, og at det er et livslangt og uopløseligt troskabsforhold.
2. Guds ord åbner ikke mulighed for nyt ægteskab for den, som i strid med den bibelske vejledning har skilt sig fra sin ægtefælle (Matt 5,32 og 19,9; Mark 10,11-12; Luk 16,18; 1 Kor 7,10-11 og 7,15).
3. Ud fra denne forståelse: Hvordan er så situationen for den troende, som på et eller andet tidspunkt i sit liv har skilt sig fra sin ægtefælle og er indgået i et nyt ægteskab?
Netop i disse spørgsmål rører vi ved nogle af de ømmeste livsforhold. Vi må møde sådanne forhold på samme vis, som vi møder al anden synd: Ethvert menneske, der erkender og bekender sin synd som synd og skyld over for Gud, vil møde Guds ubetingede nåde og tilgivelse. Ingen synd er undtaget!
En bibelsk problembewidsthed på dette område er ikke blot forpligtet på Skriftens leveregler, men også forpligtet på den bibelske tilskyndelse til at vise kærlighed mod og omsorg for den kriseramte.
Det betyder, at når vi siger et bibelsk nej til de fraskiltes andet ægteskab, og til at de gengifte kan varetage visse tjenester i menigheden og det kristne fællesskab, forpligter vi os samtidig til at sige ja til at skabe tryghed og rammer for, at de kan være en del af fællesskabet og brugbare i Guds riges arbejde.
4. Personer, som er skilt og gift igen, kan bestemt leve med i menigheden og det kristne fællesskab på samme måde som alle andre syndere, som tilgivne syndere. Med deres ord kan der lyde et ligeså sandt vidnesbyrd om nåde og oprejsning som fra andre. De er også givet den samme befaling fra Kirkens Herre som alle andre kristne: "Gå ud i alverden og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt, hvad jeg har befalet jer...".
5. Dog rummer Bibelens vejledning en afgørende begrænsning på et par områder i tjenestens udformning for gengifte: De kan ikke varetage hyrde- og læreembedet eller diakonembedet i kirken (1 Tim 3,1-13 og Tit 1,5-9).
Ud fra den folkekirkelige ordning og lutherske tradition i vores sammenhæng kan vi ikke se det anderledes, end at disse to embeder angår dels præste- og bispeembedet og dels forkyndertjenesten som eksempelvis missionær og konsulent. Dette syn betyder *ikke*, at der så må sættes spørgsmålstejn ved den nåde og tilgivelse, som enhver troende finder hos Gud.
Derfor må krav til den åndelige leders livsførelse, som er omtalt i Bibelen, ikke forstås som et krav om syndfrihed. Det må heller ikke forstås som en problematisering af den tilgivelse, som også lederne lever af! Guds nåde sætter syndere fri til at tjene Ham, også med lederansvar. Men nåden ophæver ikke det særlige ansvar til at være et forbillede i livsførelse

og adfærd (1 Tim 4,12; Tit 2,7; 1 Pet 5,3), hvorfor der altid stilles strengere krav til den åndelige leder.

Det betyder, at der kan gives i al fald to grunde til, at den, som varetager en af de nævnte tjenester, ikke må være gengift: a) forbilledets betydning og b) fristelsen til ikke at tale fuldt bibelsk i forkyndelse og lære om ægteskab, skilsmisse og gengifte.

6. Spiller disse forhold også en rolle for andre tjenester og (leder)stillinger i menigheden og kristne fællesskaber. Her er det vores vurdering, at en stilling som forstander (og måske også som lærer) på en skole, der er tilknyttet Indre Mission, ikke bør varetages af en gengift.

Det samme kan også gælde for andre tjenester og stillinger. I de enkelte tilfælde bør der udøves et skøn på grundlag af de bibelske kriterier, og det foretages bedst lokalt. Et sådant skøn vil kunne betyde, at man med samme udgangspunkt (skilsmisse og gengifte som er kendt, bekendt og tilgivet forhold) i den konkrete stillingtagen kan nå frem til forskellige udfald, også i tilfælde der kan ligne hinanden.

Hvis den gengifte f.eks. i sit vidnesbyrd omgår Bibelens syn på ægteskabet, omtolker eller bagatelliserer Guds ords vejledning i disse forhold, er det ikke tilrådeligt at betro vedkommende forkyndende, undervisende eller ledende opgaver i Indre Mission. Hvis vedkommende derimod er et vidnesbyrd om Guds nåde og tilgivelse og i disse forhold fastholder Guds ords tale såvel for sig selv som for andre, og hvis vedkommendes eksempel ikke stiller sig hindrende i vejen, så er situationen en anden.

Indre Missions hovedbestyrelse vil ved godkendelse af formænd i lokale IM-fællesskaber – ligesom Danmarks Folkekirkelige Søndagsskolers landsudvalg ved godkendelse af kredsformænd – normalt henholde sig til det lokale skøn i disse situationer.

Besluttet januar 1991, sprogligt opdateret april 2021

Indre Missions hovedbestyrelse
Hans-Ole Bækgaard, formand